

[Industriministeren]

For beskæftigede i købmandsbutikker og i supermarkeder vil forslaget medføre et væsentlig øget besvær, hvis der skal kræves dokumentation for alder hos kunderne. Betjeningen ved betalingskasserne skal så ud over arbejdet med at slå beløbene op tage stilling til, om dokumentationen er tilstrækkelig. Det kan vist dårligt undgås, at køerne i et supermarked lørdag formiddag vil vokse, så indkøb bliver besværliggjort for de mange andre kunder, der skal købe ind til dagens nødvendige måltider. Jeg kan forudse nogle uoverstigelige problemer i den forbindelse.

Men det vigtigste er nu, at lovforslaget endvidere bevirker, at købmænd og beskæftigede i detailhandelen rent faktisk bliver kriminelle, hvis de overser, at de sælger stærke drikke til personer under 18 år. Det vil give flere politisager, og det vil bestemt være det modsatte af regelforenklning.

Jeg tror, at befolkningen vil have meget svært ved at forstå rimeligheden af den foreslåede regel, på trods af sympati med formålet. Forældre vil ikke kunne sende deres halv voksne børn i byen for at købe ind til weekenden, og de unge vil heller ikke selv kunne købe ind til deres egne fester, selv om der alene er tale om almindeligt pilsnerøl og man i øvrigt aldersmæssigt har en spredning, der ligger ud over de 18 år.

Jeg vil nævne, at der fra anden side er taget initiativer for at forsøge at begrænse de unges alkoholforbrug. Således har forbrugerombudsmanden efter forhandlinger mellem repræsentanter for erhverv og forbrugere udsendt nye skærpede retningslinjer for markedsføring af øl, vin og spiritus. Disse retningslinjer er blevet til på foranledning af en henvendelse fra sundhedsministeren, efter at Folketinget i november 1989 havde drøftet en forespørgsel fra – også i dette tilfælde – Kristeligt Folkeparti til sundhedsministeren om alkoholforbruget. Disse nye regler er netop trådt i kraft den 1. februar i år.

Som forslagsstillerne kan forstå af mine bemærkninger, har jeg på trods af sympati for formålet ikke mulighed for at støtte lovforslaget.

Jeg skal derfor på regeringens vegne afvise det fremsatte lovforslag.

Lotte Henriksen (S):

Lovforslaget er tydeligvis fremsat, fordi forslagsstillerne er bekymrede over forbruget af

alkohol blandt unge. Og den bekymring er der naturligvis grund til at have, når unge begynder at drikke alkohol allerede i 12-14-års-alderen og allerede får et regelmæssigt forbrug omkring de 15 år.

Men unges alkoholvaner er i høj grad påvirket af voksnes alkoholvaner, som i mange henseender er u hensigtsmæssige. For nogle voksne præger alkoholen hele hverdagen, og disse misbrugere er for størstedelens vedkommende også på andre måder ramt af problemer, det kan være arbejdsløshed eller andre sociale problemer.

Andre, over 30.000 pr. år, sættes i detentionen, fordi de har begået lovovertrædelser og er berusede ved anholdelsen. Og andre ca. 20.000 voksne sigtes årligt for spirituskørsel. Ifølge Aalborg Stiftstidende den 29. januar 1991 er det ikke engang de yngste, der har kørekort, som er de værste, hvad spirituskørsel angår. Disse voksenmodeller for de unges alkoholvaner er der bestemt også grund til at være bekymret over.

De holdninger og vaner med hensyn til alkohol, som dannes i ungdommen, er der al mulig grund til at påvirke i forsvarlig retning. I Socialdemokratiet tror vi, at dette bedst sker gennem information. Alkohol- og Narkotikarådet ydede i deres debatskabende form et vigtigt bidrag til denne oplysning om alkohol. Men det må vi jo nu undvære.

Alkoholmisbruget skal bekæmpes, men vi tror ikke, at et forbud mod salg af stærke drikke til personer under 18 år er løsningen. Spiritusforbud i USA havde ingen sundhedspolitiske konsekvenser; kriminaliseringen fik til gengæld gode betingelser. Heller ikke spiritusrestriktionerne i Grønland resulterede i et lavere forbrug. Vi må finde andre løsninger end et forbud mod salg. Norges og Sveriges restriktive politik kan formodentlig have betydning dér. Men deres alkoholvaner og -traditioner er også anderledes end de danske. Målet må være at ændre danskernes alkoholvaner.

I Socialdemokratiet mener vi, at der skal startes et andet sted. Ungdommen er en vigtig målgruppe, men holdningsændringer tror vi ikke sker ved forbud. Den forbudne frugt er ofte mere interessant end den tilgængelige. Oplysende og forebyggende indsats mener vi der skal til for at ændre vanerne. Og indsatsen bør også prioriteres højere, end det rent faktisk sker